

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Piszku oskarżył A. J. o to, że:

„w dniu 15 maja 2016 r. w miejscowości S., gm. B., okręgu (...), prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki A. o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości – 3,21 promila alkoholu we krwi, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego w Piszku o sygn. akt II K. 41/10, II K. 375/12 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości oraz w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Piszku o sygn. akt II K. 375/12 w związku ze skazaniem za przestępstwo, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

to jest o czyn z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk”

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 maja 2016 roku w miejscowości S. oskarżony A. J. kierował samochodem osobowym marki A. o numerze rejestracyjnym (...). Jechał przez tą miejscowość około godz. 15:00 i zaparkował auto wzdłuż jezdni przy posesji oznaczonej nr (...), należącej do C. K.. Po jakimś czasie podjechał do niego A. C. jadący z B. wraz z synem samochodem marki M.. Wcześniej telefonicznie kontaktował się z oskarżonym i wiedział, że jest on w S.. Tam przy samochodzie marki M. oskarżony z kolegą wypili – w ciągu 15-20 minut – wódkę o pojemności 0,7 litra oraz piwo – co najmniej po jednym piwie każdy. W tym czasie syn świadka za zgodą oskarżonego jeździł samochodem marki A.. Po pewnym czasie wrócił i zaparkował auto we wjeździe na posesję ale już po stronie posesji – przy domu mieszkalnym, na wysokości wejścia do domu (dom znajdował się z lewej strony auta). Świadek z synem odjechali a oskarżony udał się do C. K..

Przed wyjazdem do S. oskarżony alkoholu nie spożywał.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego A. J. k. 66v., zeznania świadków: I. K. k. 13v., 67-67v., R. Z. k. 5v., 67v., 68, C. K. k. 68, A. C. k.74v.)

Po otrzymaniu zgłoszenia, funkcjonariusze Policji Ł. K. i M. N. przyjechali do miejscowości S. gdzie na posesji nr (...) ujawnili samochód osoby marki A., którym miał jeździć nietrzeźwy kierowca. Oskarżony w tym czasie przebywał w mieszkaniu C. K.. Tam alkoholu nie spożywał. Pojazd, którym przyjechał oskarżony policjanci przepchnęli w głąb podwórka. W chwili ich przyjazdu był zaparkowany na posesji, we wjeździe na nią. Oskarżonego przewieźli na badanie stanu trzeźwości. Pojazd wydali właścicielce I. K..

(dowód: zeznania świadków: Ł. K. k.73v., M. N. k.74-74v., I. K. k. 13v., 67-67v., protokół oględzin miejsca k.8-9, dokumentacja fotograficzna k.10-11, pokwitowanie k.12)

Po przewiezieniu oskarżonego do P. na Szpitalnym Oddziale Ratunkowym, celem ustalenia stanu trzeźwości, pobrano od niego trzykrotnie krew o godz. 16:30, 17:00 i 17:30. W toku pobierania oskarżony deklarował spożywanie alkoholu i był pod jego widocznym działaniem. Przeprowadzone badania pobranej krwi metodą chromatografii gazowej techniką head-space doprowadziło do ustalenia że w chwili pobierania krwi oskarżony był w stanie nietrzeźwości a stężenie alkoholu wynosiło odpowiednio: 3,21 promila, 3,21 promila i 3,05 promila.

(dowód: protokoły pobrania krwi k.30-30v., 31-31v., 32-32v., opinia z zakresu badań chemicznych k.29-29v.)

Powyższe wyniki oraz wyjaśnienia oskarżonego i zeznania świadka A. C. wskazały, że oskarżony w chwili kierowania pojazdem mechanicznym był trzeźwy a alkohol spożywał po przyjeździe do S..

Oskarżony A. J. w przeszłości był już prawomocnie skazywany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości to jest za czyny z art. 178a § 1 kk, jak również z art. 244 kk. Skazany został między innymi wyrokiem Sądu Rejonowego w Piszku z dnia 16 marca 2010 roku sygn. akt II K. 41/10 na karę łączną 8 miesięcy pozbawienia

wolności za czyny z art. 178a § 1 kk w zb. z art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk (karę wykonano w dniu 2 kwietnia 2011 roku). Ostatnie skazanie oskarżonego miało miejsce w dniu 16 października 2012 roku – wyrok Sądu Rejonowego w Piszku w sprawie o sygn. akt II K. 375/12 – za czyn z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 1 czerwca 2013 roku do 1 kwietnia 2014 roku. Orzeczono także sześciolatekni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Środek ten wykonywany jest w okresie od 7 listopada 2011 roku do 7 listopada 2018 roku. Oskarżony nie posiada prawa jazdy.

(dowód: informacja Starostwa Powiatowego w P. k.21, odpisy wyroków k. 22-22v., 23-24, karta karna 41-41v.)

Oskarżony A. J. w chwili orzekania miał 53 lata. Z zawodu był mechanikiem samochodowym. Był rozwiedziony ale na utrzymaniu posiadał pięcioro dzieci. Utrzymywał się z prac dorywczych zarabiając około 1.200 złotych miesięcznie. Nie posiadał własnego majątku.

(dowód: dane osobowe k. 39, 52, 66.; dane o majątku oskarżonego k. 38, zaświadczenie z bazy PESEL k. 43–44)

Oskarżony A. J. nie przyznał się do popełnienia zarzuconego mu aktem oskarżenia czynu. Wyjaśnił, że w dniu zdarzenia rzeczywiście przyjechał samochodem do S. ale był wtedy jeszcze trzeźwy. Alkohol spożywał dopiero po dojeździe do miejscowości S., razem z A. C., który przyjechał wraz z synem samochodem marki M.. Po wypiciu wódki w ilości 0,7 litra i po piwie już samochodem nie jeździł. Udał się do mieszkania C. K., z którym chciał porozmawiać. Tam zatrzymali go policjanci. Alkohol z kolegą pił szybko – szklankami, w czasie około 15-20 minut. Zakończył picie na około 20 minut przed przyjazdem policjantów. W tym dniu przypuszczał, że zakaz prowadzenia pojazdów orzeczony przez sąd zakończył się w kwietniu 2016 roku.

(vide: wyjaśnienia oskarżonego złożone na rozprawie k. 66v.)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wykazał, iż вина A. J. w zakresie czynu polegającego na tym, że w dniu 15 maja 2016 roku w miejscowości S. kierując samochodem osobowym marki A. o numerze rejestracyjnym (...) naruszył orzeczony prawomocnym wyrokiem sądu zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, nie budzi najmniejszych wątpliwości. Tym samym swoim zachowaniem wyczerpał wszystkie ustawowe znamiona występku z art. 244 kk. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, zarówno w zakresie, w którym przyznał się do kierowania pojazdem na wskazanym odcinku drogi, w zakresie spożywania alkoholu w miejscowości S. wspólnie ze świadkiem A. C. (w ciągu 15-20 minut) a tym samym także w zakresie w jakim zaprzeczał aby jadąc do miejscowości S. kierował pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości. Nie budzi najmniejszych wątpliwości – co wynika w protokołach pobrania krwi i opinii z zakresu badań chemicznych – że w godzinach 16:30 i 17:00 stężenie alkoholu we krwi oskarżonego było stałe (stan równowagi) i wynosiło 3,21 promila a tendencję spadkową zanotowano dopiero o godz. 17:30 – 3,05 promila (vide: k.29-33v.). Krew pobrano oskarżonemu na Szpitalnym Oddziale Ratunkowym w P. zaś oskarżony do miejscowości S. przyjechał około godziny 15:00. Z tej miejscowości do P. na pobranie krwi przywieźli oskarżonego policjanci (odległość około 22 km – dane dostępne na www.targeo.pl). Te okoliczności sprawiają, że żadną miarą - przy uwzględnieniu także zeznań świadka A. C. - nie da się odrzucić twierdzeń oskarżonego o spożywaniu alkoholu już po przyjeździe do miejscowości S. i zaparkowaniu pojazdu na drodze przy posesji C. K. (vide: k.68 – w zakresie miejsca zaparkowania pojazdu i obecności jeszcze dwóch innych osób). Tym okolicznościom nie przeczą także zeznania świadka R. Z. (vide: k.67v.). Tym samym brak jest dowodów do przypisania oskarżonemu popełnienia przestępstwa z art. 178a kk. Nie zdołano udowodnić oskarżonemu, że kierował autem w stanie nietrzeźwości. Dowody pewnie wskazują, że alkohol spożywał w miejscowości S. i od tego momentu do przyjazdu policjantów nie kierował pojazdem mechanicznym.

Nie sposób natomiast podzielić wyjaśnień oskarżonego w tej części, w której twierdzi, że nie wiedział iż ma czynny jeszcze zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. Te twierdzenia są jedynie próbą uchylenia się od

odpowiedzialności z art. 244 kk. Jeżeli oskarżony miał wątpliwość czy zakaz jeszcze obowiązuje, bez żadnych kłopotów mógł tę okoliczność wyjaśnić czy to w Starostwie Powiatowym w P. czy też w najbliższej jednostce Policji.

Przy dokonywaniu ustaleń faktycznych Sąd podziela zeznania wszystkich świadków przesłuchanych w tej sprawie. Wprawdzie C. K. treściom zeznań z dochodzenia zaprzeczył podsumowując, że musiał to zeznać ktoś inny nie on, ale generalnie te zeznania nie stoją w sprzeczności z innymi dowodami. Dlatego też Sąd te zeznania mimo stanowiska świadka podziela. Na uwagę zasługuje fakt, że jest to osoba w podeszłym wieku – 94 lata, ze znacznym ograniczeniem słuchu i widzenia. Świadek bez okularów nie potrafił rozpoznać własnego domu na zdjęciach z akt sprawy. Ponadto z uwagi na to, że niedowidzi i niedosłyszy, do jego zeznań Sąd podszedł z dużą ostrożnością. Fakt, że przy samochodzie oskarżonego były dwie osoby potwierdza świadek A. C. więc w tym zakresie, także zeznania C. K. zasługują na wiarę. Fakt, że w pierwszych zeznania mówił, że nikogo przy samochodzie oskarżonego nie było to jednak odnosił do sytuacji gdy auto oskarżonego zostało już zaparkowane na jego podwórku – czyli po jeździe nim przez syna A. C. i zaparkowaniu na wjeździe posesji.

Przebieg wydarzeń ustalony przez Sąd znajduje potwierdzenie także w zeznaniach R. Z.. Podkreślił on, że pomiędzy przyjazdem oskarżonego – kiedy widział jadący samochód oskarżonego – a momentem kiedy po zaprzestaniu obserwacji i jego wyjściu z domu oraz wejściu na podwórko C. K., upłynęło około 15-20 minut. Zauważył na tym podwórku samochód oskarżonego i policjanta, który ten pojazd przepychał. To skłania do przyjęcia, że samego momentu przyjazdu oskarżonego świadek nie widział. Zaobserwował natomiast chwilę gdy z przejażdżki samochodem A. wracał syn A. C. i zaparkował go na posesji C. K.. To po tym fakcie, odjeździe tego świadka z synem i wejściu oskarżonego do domu C. K. pojawili się na tej posesji policjanci. Nie mniej zeznania tego świadka wspierają przebieg wydarzeń wskazany przez oskarżonego i świadka A. C. a w dalszej kolejności także przez policjantów – Ł. K. i M. N..

Ustalając stan faktyczny Sąd dał wiarę dołączonym do akt a ujawnionym na rozprawie dokumentom w tym zwłaszcza opinii biegłego z zakresu badań chemicznych i załączonym do niej protokołom pobrania krwi. Oskarżony nie kwestionował ich wiarygodności a zatem wynikające z nich dane stanowiły podstawę ustaleń Sądu.

W tej sytuacji, w świetle zgromadzonych dowodów, nie budziło wątpliwości, że oskarżony A. J. w dniu 15 maja 2016 roku kierował samochodem osobowym marki A. o nr rej. (...) w miejscowości S. na drodze publicznej czym nie zastosował się do orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Pieszku z dnia 16 października 2012 roku o sygn. akt II K. 375/12 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 lat. Zakaz ten obowiązuje w okresie od 7 listopada 2012 roku do 7 listopada 2018 roku, co stanowi występek z art. 244 kk.

Oskarżonemu nie sposób przypisać działania w warunkach recydywy bowiem przestępstwa z art. 178a § 4 kk i art. 244 kk nie są przestępstwami podobnymi – w rozumieniu art. 115 § 3 kk.

Zgodnie z art. 244 kk kto nie stosuje się do orzeczonego przez sąd zakazu prowadzenia pojazdów, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

Orzekając karę za popełnione przestępstwo Sąd oparł się na dyrektywach wymiaru kary określonych w art. 53 kk, uwzględniając zarówno okoliczności łagodzące jak i okoliczności obciążające oskarżonego. Do tych ostatnich należy niewątpliwie popełnienie występku, o nagminnym charakterze na terenie własności tutaj. Sądu, fakt uprzedniej karalności – w znaczeniu ogólnym oraz stopień zawinienia. Skazani nagminnie po orzeczeniu zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych siadają za kierownicę, lekceważąc orzeczenia sądowe.

Okolicznościami łagodzącymi w ocenie Sądu było zachowanie po popełnieniu przestępstwa, tj. brak zachowań utrudniających przeprowadzenie postępowania karnego oraz przyznanie się do kierowania w dniu 15 maja 2016 roku pojazdem mechanicznym.

Kara 11 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym – przy zastosowaniu art. 37a kk – odzwierciedla stopień i rodzaj zawinienia oskarżonego oraz stopień społecznej szkodliwości czynu mu przypisanego. Jednocześnie

uwzględniając przekonanie, iż orzeczenie takiej kary łączącej się z obowiązkiem pracy będzie wystarczające dla osiągnięcia wobec oskarżonego celów kary, a orzeczenie kary pozbawienia wolności było rażąco surowe, Sąd zastosował zasadę określoną w art. 37a kk. Od chwili poprzedniego skazania upłynęły już blisko 4 lata. W tym okresie zachowywał się nienagannie, pracował, utrzymywał dzieci. W tym stanie rzeczy zasadnym jest wymierzenie kary łagodniejszego rodzaju – kary ograniczenia wolności.

Biorąc pod uwagę możliwości zarobkowe oskarżonego, Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe – w myśl wskazanych w punkcie II. wyroku przepisów.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować;
  2. odpis wyroku wraz z odpisem uzasadnienia doręczyć
- (...)
3. za 14 dni lub z apelacją.

P., dnia (...)